

Arrest

nr. 269 620 van 11 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X en X
handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2022.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 17 februari 2022 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 3 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster is geboren op 1 maart 2019 in België. Verzoekster dient, via haar ouders een eigen verzoek om internationale bescherming in op 3 juli 2020.

1.2. Wegens haar jeugdige leeftijd wordt verzoeksters moeder gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') op 1 oktober 2020, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

1.3. Op 9 februari 2021 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige), die luidt als volgt:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent een Somalisch staatsburger en bent geboren in de Belgische stad Sint-Niklaas. Je bent één jaar en zeven maanden oud op het moment van jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS en bent bijgevolg minderjarig. Jouw vader M. A. S. (CGVS X, O.V. X), moeder M. A. M. (CGVS X O.V. X) en je jongere broer M. M. A. (CGVS X, O.V. X), geboren in Leuven, verblijven eveneens in België.

Jouw vader verklaart afkomstig te zijn van de Somalische hoofdstad Mogadishu en tot de Abgal, een subclan van de Hawiye te behoren. Jouw vader basketbalde tussen 2007 en 2014 voor Heegan. Vervolgens werkte hij als veiligheidsagent waarbij hij instond voor de bewaking van de parking tijdens basketbalwedstrijden en werkte hij als taxichauffeur. Op 9 maart 2016 kwamen jouw grootvader en tante – jouw vaders vader en zus S. S. A. – om het leven bij een aanslag op het politiekantoor dat naast het theehuis van jouw grootvader lag. Jouw vader meent dat zij ook een doelwit waren omdat je tante politieagente was en het theehuis werd bezocht door agenten. Voorts kwamen er op 7 oktober 2016 vermoedelijke leden van Al Shabaab naar het huis van jouw vader. Zijn toenmalige echtgenote D. M. M. werd door hen doodgeschoten toen zij je vader telefonisch op de hoogte bracht van hun aanwezigheid, naar jouw vader vermoedt omdat hij basketbal speelde. Voorts kreeg je vader enkele dagen na de moord op zijn eerste vrouw een anoniem telefoontje en werd ongeveer een maand na de moord op zijn eerste vrouw een kennis van hem, Ali, gearresteerd door de politie. Eind april, begin mei 2017 verliet jouw vader Somalië en reisde hij naar Turkije. Aldaar ontmoette hij jouw moeder.

Jouw moeder verklaart te zijn geboren in Mogadishu, te zijn opgegroeid in Gambile, district Jowhar, provincie Midden-Shabelle, en te behoren tot de Hubeer, een subclan van de Rahanweyn. Nadat haar eerste echtgenoot in 2016 overleed, huurde jouw moeder een man in die haar hielp in haar restaurant. Een paar dagen later kwam de broer van jouw moeders eerste man, die lid is van Al Shabaab, langs en eiste dat jouw moeder met hem zou huwen. Jouw moeder weigerde. Haar ex-schoonbroer kwam nog twee keer langs, maar telkens weigerde je moeder. Bij de derde weigering werd je moeder met de dood bedreigd. Op een dag werd jouw moeder door gemaskerde mannen meegenomen naar een plek waar zij werd vastgehouden en geslagen. Je moeder werd door haar ex-schoonbroer ervan beschuldigd van het plegen van overspel met de mannelijke werknemer van haar restaurant en zou worden gestenigd. Jouw grootmoeder – de moeder van jouw moeder – had intussen geld gegeven aan de sheikh, die onderhandelde met de leden van Al Shabaab over je moeders vrijlating. Jouw moeder werd vrijgelaten totdat de mannelijke medewerker van haar restaurant werd gevat. Jouw moeder mocht het dorp niet verlaten. Na haar vrijlating verliet je moeder op 10 juni 2017 op aanraden van haar moeder (jouw grootmoeder) Somalië en reisde ze naar Turkije. Aldaar ontmoette zij jouw vader.

Op 30 september 2017 huwden jouw vader en moeder religieus in Turkije. Samen verlieten zij Turkije en kwamen ze aan op het Griekse eiland Chios, waar ze op 5 november 2017 een verzoek om internationale bescherming indienden. Op 1 maart 2018 werd jouw moeder de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Zij kreeg er een verblijfsvergunning die geldig is van 29 maart 2018 tot 28 maart 2019. Aan jouw vader werd op 22 juni 2018 in Griekenland de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Hij kreeg er een verblijfsvergunning die geldig is van 10 juli 2018 tot 9 juli 2021. Tevens ontving hij er een TV – dit is een 'special travelling document' – dat geldig is van 30 september 2018 tot 29 september 2023.

Inzake Griekenland kaartten jouw ouders de slechte levensomstandigheden aan in het opvangcentrum in Chios. Je ouders sliepen daar initieel met alcohol- en drugsgebruikende Arabieren in een container. Later konden je ouders in een eigen tent slapen op het terrein van het kamp. Hun tent had evenwel geen matras en wanneer de tent gescheurd raakte, regende het binnen. Jouw ouders kregen geen andere tent.

Voorts verklaarde jouw moeder dat zij er slecht eten kreeg, noch kleding of schoenen, dat er geen water en stroom was en dat de toiletten in het kamp vuil en verstopt waren. Je vader kaartte aan dat er eten werd voorzien in het opvangcentrum, maar dat men soms stopte met het uitdelen van voedsel wanneer er mensen in de rij voor het eten begonnen te vechten.

Nog verklaarde jouw moeder dat zij in het opvangcentrum een miskraam kreeg nadat vechtende verzoekers op haar waren gevallen. Je moeder werd naar het ziekenhuis gebracht, waar zij werd geopereerd. Daarna raakte je moeder opnieuw in verwachting – van jou. De dokter verklaarde dat jij gehandicapt zou zijn en weigerde in de toekomst medicijnen te geven indien jouw moeder geen abortus zou laten plegen. De dokter zei ook dat jouw moeder in geval van weigering niet meer naar het ziekenhuis kon gaan en dat zij zelf moest uitzoeken waar ze zou bevallen.

Voorts stelde jouw moeder dat er in Griekenland geen ziekenhuizen zijn, geen slaapplek en niets om te eten. Jouw vader stelde dat er op Chios slechts een dokter was en dat hij een maand moest wachten op een afspraak.

Ook verklaarde jouw moeder dat zij er niet naar school kon. Je vader verklaarde dat de maandelijkse financiële hulp van 120 euro een maand nadat jouw vader de subsidiaire beschermingsstatus kreeg, stopte en dat zij geen recht hadden op financiële middelen, een huurwoning en dat zij niet de mogelijkheid hadden om te studeren. Je vader probeerde geen werk te vinden in Griekenland, omdat hij enkel en alleen het land wilde verlaten. Daarnaast merkte hij op dat er voor niemand werk was.

Voorts kwam de lokale bevolking van Chios op straat om tegen de verzoekers te protesteren. Ze hadden spandoeken met daarop de boodschap dat verzoekers het eiland moesten verlaten.

Betreffende Somalië vreesde jouw vader dat jij er zal worden verkracht door een kennis van hem, Ali, en dat je er zal worden besneden. Ook jouw moeder vreesde dat jij in Somalië zal worden besneden. Daarnaast vreesde zij dat jij en M. er net zoals jullie moeder zouden worden vastgebonden en gestenigd.

Ten opzichte van Griekenland vreesde jouw vader voor hemzelf en jouw moeder dat zij er geen status meer hebben omdat zij hun Griekse documenten niet meer hebben. Deze werden namelijk achtergelaten bij de smokkelaar die hen naar België bracht.

Bij een eventuele terugkeer naar Griekenland vreesde jouw vader voor jou dat jij er niet bent ingeschreven omdat je er niet werd geboren en dat jij er bijgevolg geen rechten hebt. Jouw vader wilde een betere toekomst voor jou en M., hetgeen volgens hem niet mogelijk is in Griekenland. Je moeder vreesde dat men in Griekenland iets tegen jou zou doen en verwijst naar de dokter die zei dat je gehandicapt ter wereld zou komen en dat er aan jou geen medicijnen zou worden gegeven. Ook voor M. vreest je moeder dat hij bij geen enkele dokter terecht zou kunnen.

Nadat jouw ouders verblijfsvergunningen kregen, verlieten ze Chios en reisden ze door naar Athene. Na een week in Athene te hebben verbleven, verlieten ze op 4 november 2018 Griekenland en reisden ze naar België. Jouw ouders dienden op 8 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in te België. Op 1 maart 2019 werd jij geboren. In tegenstelling tot wat de dokter in Griekenland zei, kwam je niet gehandicapt ter wereld. Daarna werd op 21 december 2019 jouw broer M. M. A. twee maanden te vroeg geboren in Leuven. Jullie stonden ingeschreven in het dossier van jullie moeder. Het verzoek van jouw ouders werd op 21 november 2019 niet-ontvankelijk verklaard, gezien zij niet aantoonde dat de Griekse bescherming in hun geval ontoereikend zou zijn. Jouw ouders gingen hiertegen in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) besloot op 5 mei 2020 tot een verwerping van jouw ouders' beroep.

Jij diende samen met uw jongere broer M. M. A. op 3 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Jouw moeder werd op 1 oktober 2020 gehoord in het kader van jullie verzoeken.

Betreffende jouw moeders vrees voor jou ten opzichte van Somalië verklaart zij dat jij problemen zal krijgen omwille van jouw moeders problemen en dat jullie allemaal zullen worden gedood. Daarnaast vreest ze dat jij in Somalië zal worden besneden. Ook vreest je moeder dat jij in Somalië het risico loopt om worden (seksueel) misbruikt en verkracht. Nog merkt ze op dat de algemene situatie in Somalië is verslechterd en vreest ze voor jouw veiligheid.

Betreffende jouw broertje M. vreest jouw moeder ten opzichte van Somalië dat hij ook zal worden gevisieerd door Al Shabaab omwille van jouw problemen met hen, of dat zij hem zullen rekruteren. Ook wijst zij erop dat ook jongens in Somalië het risico lopen om te worden (seksueel) misbruikt en verkracht. Voorts verwijst ze ook voor M. naar de verslechterde algemene situatie in Somalië en vreest ze voor zijn veiligheid.

Wat betreft Griekenland stelt je moeder dat de subsidiaire beschermingsstatus van haarzelf en jouw vader bijna afloopt. Daarnaast merkt ze op dat iedereen die meer dan drie maanden weg was uit Griekenland en terugkeert, zal worden gerepatriëerd naar zijn/haar herkomstland.

Betreffende jouw moeders vrees in Griekenland voor jou en M. geeft je moeder voorts aan dat jullie gezin niet op overheidssteun zal kunnen rekenen en dat jullie op straat zullen belanden. Zij stelt dat zij jouw en M. veiligheid niet zal kunnen garanderen. Ze verklaart verder dat migranten in Griekenland continu vechten en dat er geen hygiëne is. Uw moeder stelt voorts dat er geen gezondheidszorg is, noch toegang tot onderwijs, recht op onderdak of sociale hulp.

Ook verklaart je moeder dat M. te vroeg werd geboren en dat hij bij een eventuele ziekte zal sterven wegens het gebrek aan medische zorg. Nog verwijst ze naar haar miskraam en de verklaringen van de arts inzake haar zwangerschap van jou. Je moeder stelt dat zij niet voor haarzelf in zal kunnen staan in Griekenland, dat ze er depressief was en dat ze er geen toekomst of hoop ziet voor haar of jullie.

Ter staving van jouw identiteit en/of verzoek om internationale bescherming worden de volgende documenten in jouw dossier voorgelegd: twee geboorteattesten van jouzelf en M.; een oproep tot intenting tegen polio van M.; een attest zwangerschapsvergoeding inzake de geboorte van M.; een verklaring dat M. te vroeg geboren werd; een opvolgingsboekje van GAMS (Groupe pour l'Abolition des Mutilations Sexuelles) van jouzelf en je moeder inzake vrouwelijke genitale verminking; een verklaring op eer van GAMS inzake jouzelf; en drie attesten van jouzelf, waaruit blijkt dat je niet besneden bent.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit jouw dossier en uit jouw moeders verklaringen blijkt immers dat jij minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal: gezien je te jong bent om een persoonlijk onderhoud af te leggen, werd jouw moeder de gelegenheid geboden om verklaringen af te leggen in jouw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in jouw administratieve dossier, wordt jouw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier/uit jouw moeders verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 8 november 2018, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Er moet worden vastgesteld dat de vrees die in jouw naam wordt ingeroepen door jouw moeder ten overstaan van jouw land van herkomst niet gegrond is. Uit de elementen in het administratief dossier blijkt immers dat jouw moeder en jouw vader reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Op 1 maart 2018 werd jouw moeder de subsidiaire beschermingsstatus toegekend door Griekenland. Zij kreeg er een verblijfsvergunning die geldig is van 29 maart 2018 tot 28 maart 2019. Aan jouw vader werd op 22 juni 2018 in Griekenland de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Hij kreeg er een verblijfsvergunning die geldig is van 10 juli 2018 tot 9 juli 2021. Tevens ontving hij er een TV – dit is een ‘special travelling document’ – dat geldig is van 30 september 2018 tot 29 september 2023. Jouw ouders dienden op 8 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in te België. Het verzoek van jouw ouders werd op 21 november 2019 niet-ontvankelijk verklaard. Jouw ouders gingen hiertegen in beroep, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) besloot op 5 mei 2020 tot een verwerping van hun beroep.

In de beslissing van het CGVS in de verzoeken van je vader en moeder werd betreffende jou het volgende besloten:

“Wat betreft de status of verblijfsregeling in hoofde van uw minderjarig kind M. M. A., geboren in België op 1 maart 2019, in geval van terugkeer naar Griekenland, moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn.

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient u zich met betrekking tot de mogelijkheden in hoofde van uw in België geboren kind in Griekenland dan ook te beroepen op de geëigende procedures die u naar Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die u hieromtrent hebt aldaar te doen gelden.”

De documenten die jouw moeder neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. De geboortecertificaten van jou en M., de oproep tot inenting, een attest zwangerschapsvergoeding bevestigen enkel jouw en M. geboorte in België. De opvolgingsboekjes en de verklaring op eer van het GAMS alsook de besnijdeniscertificaten van jou bevestigen enkel dat je (nog) geen vrouwelijke genitale verminking onderging. Het attest van vroeggeboorte van M., opgesteld door een huisdokter, wijst er voorts enkel op dat hij te vroeg werd geboren. Er kan hieruit echter geen informatie worden afgeleid met betrekking tot jouw of zijn nood aan internationale bescherming.

De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat jouw moeder geen eigen elementen voor jou heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat je niet naar Somalië mag worden teruggestuurd."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 57/6, § 3, 6°, 57/1, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsverplichting.

Hij ontwikkelt het middel als volgt: *"De verwerende partij is er niet van overtuigd dat verzoekende partij haar land heeft verlaten vanwege een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of vanwege een reëel risico op ernstige schade als omschreven in het kader van subsidiaire bescherming. Nochtans heeft de moeder van verzoekende partij uiteengezet waarom zij niet terug kan keren naar Griekenland, ook al zou zij er internationale bescherming genieten. Conform artikel 57/1, §4 VW dient verwerende partij rekening te houden met het hoger belang van het kind, wat ook inhoudt dat zij rekening dient te houden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zal terechtkomen indien zij gedwongen wordt terug te keren naar Griekenland. Immers, verzoekende partij is geboren in Leuven en heeft nooit enige bescherming genoten in Griekenland. Eerstens meent verzoekende partij dan ook dat de aanvraag van verzoekende partij niet 'niet ontvankelijk' kon worden verklaard op basis van artikel 57/6, §3, 6° van de vreemdelingenwet gezien het voor verzoekende partij een eerste asielaanvraag betreft. Aldus werd nooit een grondig onderzoek gevoerd naar haar asielmotieven en haar vrees ten aanzien van Somalië. De bestreden beslissing is dan ook gevitieerd en dient te worden vernietigd. Verwerende partij tracht zich te verschuilen achter het feit dat de vader en moeder van verzoekende partij reeds internationale bescherming zouden genieten in Griekenland en gaat er ipso facto van uit dat ook verzoekende partij aanspraak zou kunnen maken op deze bescherming - quod certe non. Zij motiveert dit als volgt: "...". Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik onderzocht in welke omstandigheden verzoekende partij - een minderjarige die in België is geboren en nooit een voet heeft gezet in Griekenland - terecht zal komen dan wel of zij op een adequate manier zal opgevangen en behandeld zal worden. Zij verliest volledig het hoger belang van het kind uit het oog. Verwerende partij verwijst ten onrechte naar artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU om te stellen dat verzoekende partij eveneens bescherming zou kunnen genieten van de Griekse autoriteiten - quod certe non. Immers, in deze richtlijn wordt geenszins de verplichting opgelegd aan een lidstaat om ook aan een familielid van een erkende vluchteling of een subsidiaire beschermde dezelfde bescherming te geven. Meer nog, zelfs België - dat gezien wordt als een land die dergelijke richtlijnen veel beter toepast dan een land als Griekenland - past deze richtlijn niet altijd consequent toe en geeft kinderen (of ouders van erkende kinderen) niet automatisch dezelfde bescherming... De lidstaten kunnen immers beslissen om familieleden dezelfde bescherming te geven, maar ze kunnen dit ook simpelweg weigeren. Zij schuift haar verantwoordelijkheid volledig van zich af en onderzoekt zelfs niet of verzoekende partij terug zou kunnen keren naar Somalië zonder gevaar onderworpen te worden aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling - wat een schending zou uitmaken van artikel 3 van het EVRM. Zij stelt simpelweg dat verzoekende partij het maar zelf moet gaan uitzoeken in Griekenland en hopen (?) dat Griekenland haar verblijfsrecht zal verlenen... De redenering van verwerende partij tart werkelijk alle verbeelding. Eerstens is het absoluut niet duidelijk op welke grond verzoekende partij naar Griekenland zou moeten reizen (zij heeft er immers geen enkel verblijfsrecht/procedure). Verwerende partij ontkent niet dat verzoekende partij niet terug kan keren naar Somalië, maar noemt haar vrees voor repatriëring 'puur hypothetisch'... Verzoekende partij begrijpt niet hoe deze vrees hypothetisch zou zijn, gezien zij noch in België, noch in Somalië, noch in een ander Europees land internationale bescherming geniet. Het feit dat de ouders van verzoekende partij recht zou hebben op verblijf in Griekenland, ontslaat verwerende partij niet van haar verplichting om het asielrelaas, de vrees en het recht van verzoekende partij op bescherming in België te onderzoeken! De motieven van de bestreden beslissing zijn niet deugdelijk en schenden aldus tevens het beginsel van de materiële motiveringverplichting, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen artikel 57/6, §3, 6° VW, 48/3 VW, 48/4 VW en 57/1, §4 VW."*

Verzoekster vraagt haar de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair de subsidiaire bescherming te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoekster voegt de bestreden beslissing en het bewijs pro deo rechtsbijstand toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. Verzoekster legt een aanvullende nota neer dd. 25 februari 2022 waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: (1) AIDA "Country Report: Greece – Update" 2020, juni 2021 (stuk 1); (2) A. Tramountanis, "Addressing the Protection Gap in Greece", 21 juli 2021 en (3) Amnesty International, Greece 2020.

3.2. Verwerende partij legt een aanvullende nota neer dd. 21 februari 2022 waarin volgend nieuw element ter kennis wordt gebracht: AIDA/ECRE, "Country Report Greece. Update 2020", juni 2021 (pp. 229 e.v.). Ook wordt nog een uiteenzetting verstrekt over de reikwijdte van de verplichtingen van de verwerende partij in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij wordt verwezen naar rechtspraak van de Raad.

4. Beoordeling

4.1. De minderjarige verzoekster diende op 3 juli 2020 een eigen verzoek om internationale bescherming in op grond van artikel 57/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *"de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."*

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen."* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

De Raad herinnert er aan dat eigen feiten in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet niet noodzakelijk *"nieuwe elementen"* of feiten hoeven te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *Practical Guide on Subsequent Applications*, december 2021, p. 44).

4.2. Verzoeksters moeder wijst tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op het feit dat zij en haar echtgenoot subsidiaire bescherming hadden verkregen in Griekenland maar dat dit binnenkort verlopen zal zijn. Zij stelt dat personen die langer dan drie maanden uit Griekenland zijn weggeweest en er terugkeren zullen gerepatrieerd worden naar hun herkomstland. Met betrekking tot haar beide in België geboren kinderen stelt zij dat, zelfs indien zij documenten zouden krijgen in Griekenland zij er niet menswaardig zullen kunnen leven en dat zij er met hun kinderen op straat zullen moeten leven. Zij stelt dat zij noch voor haarzelf noch voor haar kinderen zal kunnen instaan. Met betrekking tot Somalië wijst verzoeksters moeder op het risico op besnijdenis voor haar dochter en wat haar minderjarige zoon betreft, op de vrees voor rekrutering door Al-Shabaab. Uit het administratief dossier blijkt verder dat de verklaring in het kader van een verzoek om internationale bescherming in België met betrekking tot verzoekster vermeldt dat zij nog geen bescherming heeft verkregen in een andere EU Lidstaat (administratief dossier, map DVZ). In het verzoekschrift wijst verzoekster er op dat zij in Sint-Niklaas is geboren en nooit enige bescherming heeft gekregen in Griekenland.

De Raad stelt vooreerst vast dat geen overnameverzoek werd overgemaakt aan een andere EU Lidstaat op basis van de Verordening nr. 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna: Dublin III-Verordening). Hieruit blijkt dat de Belgische autoriteiten zich verantwoordelijk achten voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming ingediend in eigen naam via haar ouders.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat *“In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier/uit jouw moeders verklaringen op het Commissariaatgeneraal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 8 november 2018, waarvoor de beslissing nu definitief is”*. Verder wijst de bestreden beslissing in essentie op het feit dat verzoeksters vader en moeder reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, dat haar moeder in Griekenland een verblijfsvergunning kreeg geldig tot 28 maart 2019 en haar vader een verblijfsvergunning geldig tot 9 juli 2021 en een special travelling document geldig tot 29 september 2023 en wordt de motivering in de beslissingen van het CGVS in de verzoeken van haar vader en moeder met betrekking tot verzoekster hernomen. Daarin wordt in essentie gesteld, onder verwijzing naar artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn, dat EU lidstaten weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen maar anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen, zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen en dat zij zich *“met betrekking tot de mogelijkheden in hoofde van uw in België geboren kind in Griekenland dan ook te beroepen op de geëigende procedures die u naar Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die u hieromtrent hebt aldaar te doen gelden.”*

4.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de ouders van verzoekster een verzoek om internationale bescherming indienden op 8 november 2018 en dat zij bij het CGVS gehoord werden op 25 oktober 2019 (moeder) en 25 september en 25 oktober 2019 (vader). De door de ouders van verzoekster ingediende verzoeken om internationale bescherming werden door de commissaris-generaal niet ontvankelijk verklaard op 21 november 2019 op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat zij reeds internationale bescherming genoten in een andere EU lidstaat, met name Griekenland. De beroepen ingesteld tegen deze beslissingen werden door de Raad verworpen wegens laattijdigheid van het beroep in de arresten nrs. 235 774 en 235 776 van 5 mei 2020. Verzoekster werd geboren op 1 maart 2019.

Volgens artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt een persoon die een verzoek om internationale bescherming indient, vermoed dit verzoek ook in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdelingen over wie hij het ouderlijk gezag uitoefent. Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing wordt genomen met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming. In de beslissing met betrekking tot verzoeksters moeder, wordt, wat betreft de in België geboren verzoekster, enkel verwezen naar de verplichting van Griekenland om gezinsleden van personen die internationale bescherming genieten te waarborgen dat zij aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot de diverse basisvoorzieningen, dat uit de Kwalificatierichtlijn geenszins volgt dat gezinsleden van een persoon die internationale bescherming geniet in een EU lidstaat, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie zijn van deze persoon. Verder werden de door verzoekers ouders ingestelde beroepen, zoals reeds aangehaald door de Raad verworpen wegens laattijdigheid. Uit de eerdere beslissingen genomen in de beschermingsverzoeken van verzoeksters ouders kan bijgevolg niet blijken dat rekening werd gehouden met feiten eigen aan de individuele situatie van de minderjarige verzoekster, met name het gegeven dat zij zelf geen internationale bescherming of verblijfstitel heeft verkregen in Griekenland.

4.4. Zoals reeds aangehaald, vermeldt de registratie van het eigen beschermingsverzoek door de minderjarige verzoekster dat verzoekster niet reeds internationale bescherming heeft verkregen in een andere EU lidstaat. Verder werd ook in het persoonlijk onderhoud door verzoeksters moeder aangehaald dat haar subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland bijna verlopen is en dat zij voor verzoekster en haar broer vreest dat zij er dakloos zullen zijn. In het verzoekschrift wordt gewezen op het gegeven dat verzoekster in geen enkel ander Europees land internationale bescherming geniet. De Raad merkt ook op dat vermits verzoekster nog niet geboren was toen haar ouders in Griekenland internationale bescherming verkregen, het in Griekenland ingediende verzoek in elk geval niet mede namens verzoekster kan zijn ingediend.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij als dusdanig niet betwist dat verzoekster actueel geen internationale bescherming geniet in Griekenland of in een andere EU Lidstaat. Dit wordt evenmin in de aanvullende nota van verwerende partij noch ter terechtzitting betwist. Er wordt in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster geen toepassing gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de verzoeken om internationale bescherming van beide

ouders niet ontvankelijk werden verklaard omdat zij reeds internationale bescherming genieten in Griekenland.

In essentie wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat de ouders van verzoekster, gelet op artikel 23 van Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna Kwalificatierichtlijn), zich, wat hun in België geboren kind, moeten beroepen op de geëigende procedures die hen naar Grieks recht ter beschikking staan om te bekomen dat verzoekster, als gezinslid van personen die internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland, aanspraak kan maken op een aantal voordelen, zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn voorziet geen verplichting voor de Lidstaten om gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet, die zelf niet in aanmerking komen voor internationale bescherming, dezelfde (of een andere) internationale beschermingsstatus te geven, zoals ook opgemerkt in de bestreden beslissing. De Raad leest in het door verzoekster geciteerde ECRE, AIDA Country Report, Greece Update 2020, juni 2021 (p. 242): *“According to Article 23 PD 141/2013, as amended by Article 21 L 4375/2016, family members of the beneficiary of international protection who do not individually qualify for such protection are entitled to a renewable residence permit, which must have the same duration as that of the beneficiary”* (vrije vertaling: *“Overeenkomstig artikel 23 PD 141/2013, zoals gewijzigd door artikel 21 L 4375/2016, hebben gezinsleden van de begunstigde van internationale bescherming die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, recht op een verblijfsvergunning, die dezelfde duur moet hebben als de verblijfsvergunning van de begunstigde”*). Uit de beschikbare landeninformatie kan verder niet blijken dat gezinsleden van personen die internationale bescherming hebben gekregen, op basis van de Griekse nationale wetgeving, automatisch dezelfde internationale beschermingsstatus worden toegekend.

Hieruit volgt dat volgens de beschikbare landeninformatie verzoekster, als gezinslid van personen die internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland, in deze lidstaat weliswaar een verblijfsvergunning van dezelfde duur als de verblijfsvergunning van haar ouders kan verkrijgen, maar niet dezelfde (of een) internationale beschermingsstatus in de zin van artikelen 13 en 18 van de Kwalificatierichtlijn, zonder er zelf een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend.

In casu diende de minderjarige verzoekster bij de bevoegde Belgische autoriteiten in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in via haar moeder. De Raad herhaalt in dit verband dat geen overnameverzoek werd overgemaakt aan een andere EU Lidstaat op basis van de Dublin III-Verordening).

Zoals reeds aangehaald werd verzoekster in België geboren en wordt niet betwist dat zij in Griekenland actueel geen internationale bescherming geniet. De mogelijkheid om een verblijfsrecht en een zelfde verblijfsvergunning te verkrijgen als familielid van begunstigten van internationale bescherming kan niet worden gelijkgesteld met een internationale beschermingsstatus, zelfs niet als dergelijke verblijfsvergunning bescherming zou bieden tegen non-refoulement. Een verzoek om internationale bescherming houdt de vraag in aan de Belgische asielinstanties om de vrees voor vervolging of ernstige schade te beoordelen ten aanzien van het land van nationaliteit van verzoekster, *in casu* Somalië.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de situatie van verzoeksters ouders en hun mogelijke nood aan internationale bescherming niet werd beoordeeld ten aanzien van Somalië, maar ten aanzien van Griekenland.

Gelet op het feit dat verzoekster zelf geen internationale bescherming geniet in Griekenland en de mogelijkheid om een verblijfsvergunning te verkrijgen hier niet mee kan worden gelijkgesteld, kan verwerende partij niet volstaan met te verwijzen naar de door Griekenland toegekende internationale beschermingsstatus van de ouders van verzoekster om te besluiten dat zij geen eigen feiten aanbrengt die een apart verzoek rechtvaardigen.

De loutere vaststelling dat verzoeksters ouders internationale bescherming hebben gekregen in Griekenland, ontslaat verwerende partij immers niet van de verplichting om het eigen verzoek om internationale bescherming, ingediend door de verzoekster die in België geboren is via haar moeder, te onderzoeken ten aanzien van het land van herkomst van verzoekster.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoekers eventuele nood aan internationale bescherming uitsluitend werd onderzocht en beoordeeld ten aanzien van Griekenland.

De loutere vaststelling in de bestreden beslissing dat de vrees die in verzoeksters hoofde wordt ingeroepen door haar moeder ten overstaan van zijn land van herkomst niet gegrond is, zonder enige beoordeling van de door verzoeksters moeder ingeroepen vrees voor besnijdenis van verzoekster en haar veiligheid in Somalië, volstaat daartoe geenszins.

De nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet echter worden getoetst ten aanzien van het land van nationaliteit van de minderjarige verzoekster, *in casu* Somalië, nu is gebleken dat zij actueel geen internationale bescherming geniet in Griekenland en uit niets kan blijken dat zij in enig ander land dergelijke bescherming geniet. Er anders over oordelen zou immers betekenen dat verzoekster, die zelf geen internationale bescherming geniet in Griekenland of in enig ander land, de mogelijkheid ontzegd wordt om in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België.

Gelet op het voorgaande, is de Raad *in casu* van oordeel dat verzoekster eigen feiten heeft aangebracht die betrekking hebben op haar individuele situatie die een apart verzoek rechtvaardigen, maar dat verwerende partij geen afdoende onderzoek heeft verricht naar verzoeksters nood aan internationale bescherming ten aanzien van haar land van nationaliteit, Somalië. *In casu* zijn de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet vervuld. De aanvullende nota van verwerende partij bevat geen elementen die tot een ander besluit kunnen leiden, nu dit enkel betrekking heeft of wat zij meent de draagwijdte te zijn van haar wettelijke verplichtingen in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en haar interpretatie van de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake *Ibrahim e.a.* die betrekking heeft op personen die reeds internationale bescherming hebben gekregen in een andere EU lidstaat.

Het administratief dossier bevat geen landeninformatie met betrekking tot het land waarvan verzoekster de nationaliteit bezit, zodat het voor de Raad onmogelijk is om te beoordelen of verzoekster actueel in haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel of zij er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 februari 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET